

for Statsregnskabet for Finansaaret 1909—10.

Formanden for Udvalget angaaende Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 156 af 27. Maj 1908 om nye Jernbaneanlæg m. v. har paa Udvalgets Vegne afgivet Beretning.

Eksemplarer ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 2 Statsrevisorer til for Folketingets Vedkommende at gennemgaa Statsregnskabet for 1909—10.

Formanden: Der er for mig anmeldt to Valggrupper, den ene paa 48 og den anden paa 44 Medlemmer. Den førstnævnte Gruppe ønsker valgt Folketingsmand *Anders Thomsen*, den anden Folketingsmand *Slengerik*. I Henhold til Forretningsordenen ere disse to Medlemmer af Folketinget saaledes valgte til Statsrevisorer.

Paa Folketingsmand Slengeriks og egne Vegne takker jeg Tinget for den Tillid og Velvillie, der ved dette Valg er vist os.

Den næste Sag paa Dagordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i den kommunale Skattelov af 15. Maj 1903.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 6214).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Tingets Samtykke udkræves til, at denne Sag kan behandles i Dag. Hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Op- hold). Det er givet.

Lovforslaget i dets Helhed sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmigt med 67 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel af Folketingsmanden for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) til Finansministeren og Ministeren for Handel og Søfart angaaende Ølskatten.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 4515).

Forespørgselen sattes under Forhandling.

Forespørgeren (Ellinger): Da Rigsdagen i Slutningen af 1908 vedtog den sidste Ølskattelov, mente man at vedtage en Lov, der hverken forøgede eller formindskede Statens Indtægter, en bestemt Ølomsætning naturligvis forudsat. Men naar man nu ser, hvorledes det senere er gaaet, bliver man klar over, at Lovforslaget, der tillige med Motiver formentlig er affattet i Generaltolddirektoratet, og paa hvis Bestemmelser Bryggerierne, ganske naturlig i øvrigt, have haft en vis Indflydelse, har ført til en Lov, der, saaledes som den nu er ført ud i Livet, har givet Statskassen en betydelig Indtægtsformindskelse. Dette viser formentlig, at Sagen ikke har været tilstrækkelig vel forberedt fra Administrationens Side. Rigsdagen kan jo noget undskyldte sig med, at den ikke er inde i tekniske Enkeltheder, naar den ikke vidste — og det fremgaar klart af Forhandlingerne den Gang —, at dette Resultat vilde fremkomme af den da vedtagne Ølskattelov. Maa jeg minde om, at Lovforslaget, som det blev forelagt i Landstinget, gik ud paa, at der for en Ølhekto-liter skulde betales i Skat 7 Kr., medens det nøjagtigt udregnede Tal var 6 Kr. 85 Øre, og i Motiverne staar der, at dette var udregnet til at give Statskassen en Merindtægt, altsaa Bryggerierne en større Udgift, af 133,000 Kr. Denne Forandring i Ølskatten, der dermed tilsigtedes, var Genstand for megen Debat, navnlig i Landstinget, men ogsaa hernede. Saa vidt jeg husker, blev det nævnt, at Beløbet fordelt pr. Ølflaske vilde være saadant noget som $\frac{1}{36}$ Øre pr. Halvflaske, og der blev, navnlig i det andet Ting, udtalt stærk Bekymring for, at Bryggerierne vilde finde Anledning i en saadan Ændring af Ølskatten til at forhøje Prisen paa Øl. Man endte da med at vedtage en Lov, der ikke skulde medføre nogen som helst Forandring i Ølskatten, men kun være en ren Omsætningslov.